

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.244 van 8 november 2003  
in de zaak A. 143.680/XIV-17.458**

In zake :       XXX  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat F. JACOBS,  
                  kantoor houdende te Brussel,  
                  Kroonlaan 207,  
  
                  tegen :  
  
                  de BELGISCHE STAAT,  
                  vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

---

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 7 november 2003 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van binnenlandse Zaken van 27 oktober 2003 van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens;

Gelet op de beschikking van 8 november 2003 waarbij aan XXX het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 8 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2003, om 16.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het bestreden besluit dagtekent van 27 oktober 2003; dat het, blijkens de uiteenzetting in het verzoekschrift, volgt op een besluit van 9 oktober 2003 waarbij -overeenkomstig artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 december 1981- aan verzoeker het verblijf in het land als vluchteling geweigerd werd en waarbij hem het bevel gegeven was om binnen de tien dagen het land te verlaten en zich aan te bieden bij de Oostenrijkse overheid; dat verzoeker op 19 oktober 2003 tegen dat besluit een willig beroep heeft ingesteld, weliswaar beperkt tot de vraag om de termijn om het land te verlaten “gelet enerzijds op medische redenen, anderzijds op veiligheidsredenen”; dat met het bestreden besluit van 27 oktober 2003 verzoeker het bevel heeft gekregen om, met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het grondgebied van België en van veertien andere Europese landen te verlaten om reden dat hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum; dat de bestreden beslissing, met verwijzing naar artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1950, ook stelt dat het noodzakelijk is dat verzoeker zonder verwijl naar de grens teruggeleid wordt, uitgezonderd de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken om reden dat hij “met zijn eigen middelen niet wettelijk kan vertrekken”; dat er vervolgens in wordt bepaald dat verzoeker, doordat de terugleiding naar de grens niet onmiddellijk uitgevoerd kan worden en aangezien verzoeker niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, hij wordt opgesloten “ten

einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden”; dat het bestreden besluit ook stelt: “betrokkene mag niet gerepatrieerd worden zonder zijn voltallig gezin. Betrokkene wordt opgesloten in 127 Melsbroek in afwachting van de komst van zijn vrouw en kinderen”;

Overwegende dat, eveneens volgens de vermeldingen van het inleidend verzoekschrift, verzoeker op grond van het bestreden bevel van 27 oktober 2003 opgesloten werd in het transitcentrum 127 te Melsbroek, dat hij daar op 3 november 2003 vrijgelaten is en dat hem daarbij tot 8 november 2003 om middernacht een nieuwe termijn is gegeven om het land te verlaten;

Overwegende dat de raadsvrouw van de verwerende partij de vordering niet ontvankelijk acht *ratione materiae*; dat zij betoogt dat alleen het hierboven vermeld besluit van 9 oktober 2003, waarbij het verblijf van verzoeker in België geweigerd is omdat de Oostenrijkse autoriteiten bevoegd zijn om de asielaanvraag te onderzoeken en waarbij vastgesteld is dat hij “bijgevolg” het grondgebied binnen de tien dagen moet verlaten en zich aanbieden bij de Oostenrijkse overheid, de rechtstoestand van verzoeker gewijzigd heeft;

Overwegende dat de raadsvrouw van verzoeker bevestigt dat het besluit van 9 oktober 2003 van de gemachtigde van de minister op dit ogenblik uitvoerbaar is; dat met dat besluit de rechtstoestand van verzoeker ten overstaan van de Belgische overheid definitief is vastgelegd, te weten dat zijn asielaanvraag werd afgewezen omdat de Oostenrijkse autoriteiten -het land waar verzoeker de buitengrens van de Europese Unie heeft overschreden “zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten”- terzake bevoegd zijn, met het gevolg dat hij sindsdien onregelmatig in België verblijft; dat verzoeker dat besluit niet bestreden heeft en het ook niet betreft in het voorwerp van de onderhavige vordering; dat het willig beroep dat verzoeker op 19 oktober 2003 heeft ingediend -en dat overigens beperkt was tot de verlenging van de termijn die bepaald was om het land te verlaten- geen invloed heeft op de uitvoerbaarheid van de beslissing; dat aldus, wegens het definitief gevestigd zijn van de rechtstoestand van verzoeker, het besluit van 27 oktober 2003 om het grondgebied te verlaten en de beslissing waarbij de termijn wordt verlengd tot 8 november 2003 niets ander is dan, hetzij een herhaling van het reeds op 9 oktober 2003 gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, hetzij een mededeling aangaande de situatie waarin verzoeker zich bevindt op grond van de reglementaire bepalingen

die zijn situatie regelen na het besluit van 9 oktober 2003; dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is ratione materiae;

## B E S L U I T :

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel, uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht november 2003, door :

|        |                     |                                    |
|--------|---------------------|------------------------------------|
| de H., | A. VANDENDRIESSCHE, | wnd. kamervoorzitter , staatsraad, |
| Mevr.  | A. TRUYENS,         | griffier.                          |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. TRUYENS.**

**A. VANDENDRIESSCHE**